

industriens og byernes udledninger, der er stærkt formindskede, har en afgørende betydning for vandkvaliteten i de danske farvande?»

Begrundelse

Ligesom chefen for Århus Amts miljøafdeling, Jytte Heslop, i Jyllands-Posten den 29. december 1994 må man undre sig over ovennævnte iagttagelser, navnlig når man erindrer, at den daværende landbrugsminister, Bjørn Westh, i et samråd i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg så sent som i august 1994 erklærede: »Jeg tror, vi må erkende, at meget hurtigtvirkende initiativer, der kan opfylde vandmiljøplanens målsætning, ikke findes. Det skyldes bl.a., at den mængde kvælstof, der omsættes og cirkulerer i det samlede miljø, er stor i forhold til den mængde, vi har mulighed for at påvirke ved ændrede landbrugsmetoder og ændret landbrugsdrift.«

Hvis mængden af udledt nitrat fra landbruget i virkeligheden er uden større betydning i forhold til den samlede nitratmængde, er det besynderligt, hvis Miljøstyrelsen til stadighed foregiver at afvente, at mindskelsen af udledt nitrat fra landbruget skal få betydning for havmiljøet.

Svar (18/1 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Ifølge Vandmiljøplanen skal udledningen af kvælstof reduceres med 50 pct. og udledningen af fosfor reduceres med 80 pct. Landbruget skal bidrage med langt hovedparten af denne kvælstofreduktion.

Det fremgår af Miljøstyrelsens rapportering (Vandmiljø-94), hvorledes udledninger fra byernes renseanlæg og industrien er ved at være reduceret som planlagt. Miljøstyrelsen har i sin rapportering i 1994 lagt særlig vægt på at dokumentere resultatet af de investeringer, der som følge af vandmiljøplanen er foretaget til forbedring af rensningen af spildevand fra husholdninger og industri.

Det har været aftalt mellem Miljøstyrelsen og amterne, at amternes rapportering skulle indeholde eksempler fra de lokale områder på positive resultater af investeringerne til en forbedret spildevandsrensning. I Miljøstyrelsens rapportering er medtaget eksempler på en række af disse forbedringer.

Jeg er selvfølgelig glad for, at der er konstateret disse lokale forbedringer, men det kan dog ikke overskygge, at der kun er tale om få og begrænsede forbedringer.

Det ville naturligvis være ønskeligt, hvis der kunne konstateres en generel og grundlæggende positiv udvikling. Desværre er det ikke muligt, idet det ikke går bedre i forhold til de to afgørende mål med vandmiljøplanen: beskyttelse af de åbne havområder og beskyttelse af grundvandet. Det er disse to centrale målsætninger, hovedvægten er lagt på i Miljøstyrelsens rapport.

Årsagen til den manglende forbedring er, at udvaskningen af kvælstof fra de dyrkede landbrugsarealer ikke er reduceret, ligesom der generelt ikke er registreret faldende koncentrationer af kvælstof i hverken de ferske vande eller de marine områder.

Spm. nr. S 580

Til miljø- og energiministeren (9/1 95) af:

Hanne Severinsen (V):

»Hvor stor en del af dansk landbrugs arealer ønsker ministeren taget ud af effektiv drift for at mindske nitratudslippet i et omfang, så det får en virkning for havmiljøet, der kan tilfredsstille Miljøstyrelsen, og hvorledes skal en sådan produktionsmindskelse i givet fald finansieres?«

Begrundelse

Miljøstyrelsens stadige fokuseringer på, at havmiljøet kun kan blive bedre, hvis landbruget udleder mindre kvælstof, gør det rimeligt at efterlyse planer om, hvordan det i praksis kan lade sig gøre, og hvorledes det kan finansieres, navnlig da den daværende landbrugsminister, Bjørn Westh, så sent som i august 1994 i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg udtalte, at den samlede mængde nitrat, der cirkulerer i det samlede miljø, sammenlignet med landbrugets nitratudledninger i virkeligheden gør det umuligt at påvirke havmiljøet inden for en kortere tidsfrist gennem ændrede landbrugsmetoder og ændret landbrugsdrift.

I øvrigt har dansk landbrug allerede forbedret udnyttelsesgraden af husdyrgødning med mere end det dobbelte, og desuden kan dette først få